

ZÁKON

č. 164/2001 Sb.

ze dne 13. dubna 2001

o přírodních léčivých zdrojích, zdrojích přírodních minerálních vod,
přírodních léčebných lázních a lázeňských místech
a o změně některých souvisejících zákonů

(lázeňský zákon)

Změny: zákony č. 76/2002 Sb., č. 320/2002 Sb., č. 444/2005 Sb., č. 222/2006 Sb.,
č. 186/2006 Sb., č. 167/2008 Sb., č. 227/2009 Sb., č. 281/2009 Sb., č. 375/2011 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

PŘÍRODNÍ LÉČIVÉ ZDROJE, ZDROJE PŘÍRODNÍCH MINERÁLNÍCH VOD, PŘÍRODNÍ LÉČEBNÉ LÁZNĚ A LÁZEŇSKÁ MÍSTA

HLAVA I

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon stanoví podmínky pro vyhledávání, ochranu, využívání a další rozvoj přírodních léčivých zdrojů, zdrojů přírodních minerálních vod určených zejména k dietetickým účelům, přírodních léčebných lázní a lázeňských míst.

K § 1

Tak, jak je v současné legislativní praxi obvyklé, je na začátku zákona rámcově vymezen předmět úpravy, to je v zásadě účel zákona, resp. jeho věcná náplň, obsažená podrobně v dalších ustanoveních zákona. Z textu § 1 vyplývá, že účelem lázeňského zákona je na prvním místě vytvořit právní předpoklady pro účinnou ochranu a racionální využívání přírodních léčivých zdrojů určených k lázeňské léčbě a zdrojů přírodních minerálních

vod, které jsou pro své přirozené chemické složení a fyzikální vlastnosti vhodným dietetickým nápojem. Dále je účelem lázeňského zákona vytvořit právní předpoklady též pro ochranu a další rozvoj přírodních léčebných lázní a lázeňských míst.

§ 2

Vymezení pojmů

(1) Přírodním léčivým zdrojem je přirozeně se vyskytující minerální voda, plyn nebo peloid, které mají vlastnost vhodnou pro léčebné využití, a o tomto zdroji je vydáno osvědčení podle tohoto zákona. Peloidem se rozumí rašelina, slatina nebo bahno. Minerální vodou pro léčebné využití se rozumí přirozeně se vyskytující podzemní voda původní čistoty s obsahem rozpuštěných pevných látek nejméně 1 g/l nebo s obsahem nejméně 1 g/l rozpuštěného oxidu uhličitého nebo s obsahem jiného pro zdraví významného chemického prvku anebo která má u vývěru přirozenou teplotu vyšší než 20 st. C nebo radioaktivitu radonu nad 1,5 kBq/l.

(2) Zdrojem přírodní minerální vody je přirozeně se vyskytující podzemní voda původní čistoty, stálého složení a vlastností, která má z hlediska výživy fyziologické účinky dané obsahem minerálních látek, stopových prvků nebo jiných součástí, které umožňují její použití jako potraviny a k výrobě balených minerálních vod,¹⁾ a o tomto zdroji bylo vydáno osvědčení podle tohoto zákona.

(3) Přírodními léčebnými lázněmi se rozumí soubor zdravotnických a jiných souvisejících zařízení sloužících k poskytování lázeňské léčebně rehabilitační péče (dále jen „lázeňská péče“)²⁾, stanovený za přírodní léčebné lázně podle tohoto zákona.

(4) Lázeňským místem se rozumí území nebo část území obce³⁾ nebo více obcí, v němž se nacházejí přírodní léčebné lázně, stanovené za lázeňské místo podle tohoto zákona.

¹⁾ Zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

²⁾ Zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a jejich poskytování (zákon o zdravotních službách).

³⁾ Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení).

K § 2

1. Většina zákonů přijímaných v současné době, zejména pokud mají veřejnoprávní povahu, obsahuje obvykle na začátku, tedy ve svých úvodních ustanoveních, vymezení pojmů, tzn. stručné vysvětlení obsahu pojmů, se kterými zákon nejčastěji pracuje. Je tomu tak proto, že takový zákon nechtou pouze odborníci, ale i laici, pro které je třeba obsah některých víceméně odborných pojmů alespoň rámcově vysvětlit. Vymezení pojmů je samozřejmě významné i pro výkladovou a aplikační praxi.

K odst. 1

2. V odstavci 1 je vymezen pojem „přírodní léčivý zdroj“. Obsahem tohoto pojmu jsou tři v přírodě se samostatně (odděleně) nebo společně vyskytující složky, které mají takové vlastnosti, pro něž je lze léčebně využít, ovšem za předpokladu, že o jejich využitelnosti

k léčebným účelům vydá ministerstvo osvědčení. Podrobnosti o tom jsou uvedeny v komentáři k § 5 až 7 lázeňského zákona.

3. První ze složek, která může být osvědčena jako přírodní léčivý zdroj, je přirozeně se vyskytující minerální voda. Ve třetí větě prvního odstavce však již není vymezen pojem „přirozeně se vyskytující minerální voda“, nýbrž pojem „minerální voda pro léčebné využití“. Účelem je odlišit „minerální vodu pro léčebné využití“ od „přírodní minerální vody“, která je rovněž přirozeně se vyskytující minerální vodou, ovšem vodou, jejíž vlastnosti umožňují její použití jako potraviny.

4. Vysvětlení pro odlišení uvedených pojmů je naznačeno v obecné části důvodové zprávy návrhu lázeňského zákona, kde se, mimo jiné, uvádí, že „*předpisy ES (směrnice č. 80/777/EEC) rozšiřují pojem přírodní minerální vody využitelné k výrobě balených minerálních vod i na některé stávající podzemní vody prosté, tzn. vody stolní a kojenecké. Vztahovat podmínky předkládaného návrhu zákona na tyto vody není účelné, stanoví se proto kritéria pro rozdělení přirozeně se vyskytujících podzemních vod podle obsahu rozpuštěných pevných látek, plynů, chemických prvků či významných fyzikálních vlastností do dvou tříd s tím, že zákon se vztahuje pouze na minerální vody dosahující hraničních a vyšších ukazatelů*“. Viz také komentář k § 2 odst. 2.

5. Má-li být minerální voda léčebně využívána, musí jít o přirozeně se vyskytující minerální vodu. Zákon zde stanoví, že musí jít o podzemní vodu původní čistoty a stanovených vlastností, které jsou rámcově specifikovány ve třetí větě prvního odstavce. Stanovené vlastnosti, tedy stanovený minimální obsah rozpuštěných pevných látek nebo rozpuštěného oxidu uhličitého, odlišují minerální vodu pro léčebné využití od tzv. neuhličité vody definované v § 35 odst. 3 lázeňského zákona.

6. Druhou ze složek, která může být osvědčena jako přírodní léčivý zdroj, je přirozeně se vyskytující plyn, resp. zřidelní plyn, který vyvěrá přímo z podloží nebo doprovází minerální vody.

7. Třetí ze složek, která může být osvědčena jako přírodní léčivý zdroj, je přirozeně se vyskytující peloid. Peloidem se podle druhé věty prvního odstavce rozumí rašelina, slatina nebo bahno.

8. Obecně je peloid definován jako přírodní látka, která je směsí různých anorganických a organických látek. V dané souvislosti může být peloid definován též jako látka samovolně vzniklá v přírodě, která se rozmělněná ve vodě využívá v lékařství a v lázeňství.

9. Rašelina vzniká růstem a tlením rašeliníku (*Sphagnum* L. 1753). Pro léčebné využití v lázeňství se rašelina rozemílá a míchá s vodou. Rašelina se dělí na rašelinu vrchovištní (prostou), která vzniká nad vodou, a rašelinu slatinnou, která vzniká pod vodou.

10. Slatina je směs především organických látek, která vzniká procesem humifikace, resp. tlením zejména rákosu, ostřic a dalších vodních trav.

11. Bahno je – oproti rašelině a slatině – tvořeno především anorganickou hmotou s příměsí různých odumřelých řas, planktonu apod. Bahna se dělí na bahna jednoduchá, bahna termální a bahna sirná.

K odst. 2

12. Ve druhém odstavci je vymezen pojem „zdroj přírodní minerální vody“. Na rozdíl od prvního odstavce, kde je ve třetí větě definována „minerální voda pro léčebné využití“

jako jeden z přírodních léčivých zdrojů, je z vymezení pojmu „zdroj přírodní minerální vody“ zřejmé, že přírodní minerální vodou se rozumí voda, která je použitelná, resp. používána jako potravina, resp. jako nápoj dostupný komukoli v běžném maloobchodním prodeji jako balená minerální voda.

13. V důvodové zprávě k § 1 až 3 návrhu lázeňského zákona (i k jiným ustanovením návrhu zákona) je použit pojem „přírodní minerální vody ryzí“, které jsou pro svoje přirozené chemické složení a fyzikální vlastnosti vhodným dietetickým nápojem.

14. Původní text vládního návrhu lázeňského zákona (Parlament České republiky, Poslanecká sněmovna, rok 2000, III. volební období, tisk č. 700) totiž obsahoval v § 2 odst. 2 vymezení pojmu „zdroj přírodní minerální vody ryzí“, zatímco v § 2 odst. 3 vládního návrhu byl vymezen pojem „přirozeně se vyskytující minerální voda“, který byl v průběhu projednávání vládního návrhu lázeňského zákona zařazen jako součást textu § 2 odst. 1 a se stejným obsahovým vymezením byl nahrazen pojmem „minerální voda pro léčebné využití“. Z pojmu „zdroj přírodní minerální vody ryzí“ pak byl přívlastek „ryzí“ v textu zákona vypuštěn.

15. Také o zdroji přírodní minerální vody platí, že může být používán jako potravina (nápoj), jen pokud je o tomto zdroji vydáno osvědčení ministerstvem. Podrobnosti o tom jsou uvedeny v komentáři k § 5 až 7 lázeňského zákona.

K odst. 3

16. V odstavci 3 je vymezen obsah pojmu „přírodní léčebné lázně“. Po stránce věcné se přírodními léčebnými láznemi rozumí soubor zdravotnických a jiných souvisejících zařízení sloužících k poskytování lázeňské léčebně rehabilitační péče.

17. Pro souhrnný výraz „lázeňská léčebně rehabilitační péče“ je v odstavci 3 zavedena legislativní zkratka „lázeňská péče“. Současně je odkazováno (odkaz pod čarou č. 2) na zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění pozdějších předpisů.

18. Za zdravotnické zařízení se podle § 4 odst. 1 zákona o zdravotních službách považují prostory určené pro poskytování zdravotnických služeb.

19. Za jiná související zařízení sloužící k poskytování lázeňské léčebně rehabilitační péče je třeba považovat specifická zařízení, která jsou nezbytná k tomu, aby mohla být poskytována lázeňská léčebně rehabilitační péče v rozsahu vymezeném rámcově jako účel takové péče v ustanovení § 5 odst. 2 písm. f) zák. o zdravotních službách.

20. Po stránce formální pak je přírodními léčebnými láznemi jen ten soubor zdravotnických a jiných souvisejících zařízení sloužících k poskytování lázeňské léčebně rehabilitační péče, který byl za přírodní léčebné lázně stanoven vyhláškou ministerstva. Podrobnosti o tom jsou uvedeny v komentáři k § 25 až 27 lázeňského zákona.

K odst. 4

21. Obce, jejich postavení a právní poměry upravuje zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, na který je v odstavci 4 (v poznámce pod čarou č. 3) odkazováno.

22. Podle § 18 odst. 1 obecního zřízení každá část území České republiky je součástí území některé obce. To neplatí pouze o území tzv. vojenských újezdů, vymezených podle zákona č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

23. Obec má jedno nebo více katastrálních území. Mimoto se obec může členit na části. Část obce je v § 27 odst. 2 obecního zřízení definována jako evidenční jednotka vytvářená budovami s čísly popisnými a čísly evidenčními přidělenými v jedné číselné řadě, která leží v jednom souvislém území.

24. Předpokladem pro to, aby se obec, nebo část území obce, anebo více obcí staly lázeňským místem, je stanovení daného území lázeňským místem. Podrobnosti o tom jsou uvedeny v komentáři k § 28 až 31 lázeňského zákona.

§ 3

Hodnocení a využívání přírodních léčivých zdrojů a zdrojů přírodních minerálních vod

(1) **Způsob a rozsah hodnocení přírodního léčivého zdroje a zdroje přírodní minerální vody, způsob získávání minerální vody, plynu a peloidu z těchto zdrojů (dále jen „výtěžek“), úpravu, přepravu a skladování výtěžku z těchto zdrojů a označování výrobku z přírodního léčivého zdroje stanoví vyhláška Ministerstva zdravotnictví (dále jen „ministerstvo“). Při výrobě balených přírodních minerálních vod a nakládání s výrobkem ze zdroje přírodní minerální vody se postupuje podle zvláštních právních předpisů,⁴⁾ pokud tento zákon nestanoví jinak. Ukazatele přírodního ozáření z vody stanoví zvláštní právní předpis.⁵⁾**

(2) **K účelům lázeňské péče lze využívat pouze ty zdroje minerální vody, plynu nebo peloidu, o nichž je vydáno osvědčení, že jsou přírodním léčivým zdrojem podle tohoto zákona.**

(3) **K výrobě balených přírodních minerálních vod lze využívat pouze ty zdroje, o nichž je vydáno osvědčení podle tohoto zákona.**

⁴⁾ Například zákon č. 110/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů, vyhláška č. 292/1997 Sb., o požadavcích na zdravotní nezávadnost balených vod a o způsobu jejich úpravy, ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁾ Vyhláška č. 184/1997 Sb., o požadavcích na zajištění radiační ochrany.

K § 3

1. Toto ustanovení upravuje pouze obecné zásady využívání přírodních léčivých zdrojů a zdrojů přírodních minerálních vod, jejich hodnocení je však obsaženo až v prováděcí vyhlášce.

K odst. 1

2. První věta obsahuje zmocnění pro ministerstvo k vydání prováděcího předpisu – vyhlášky, a vymezuje současně rámcově rozsah zmocnění. Toto zmocnění bylo naplněno vydáním vyhlášky Ministerstva zdravotnictví č. 423/2001 Sb., kterou se stanoví způsob a rozsah hodnocení přírodních léčivých zdrojů a zdrojů přírodních minerálních vod a další podrobnosti jejich využívání, požadavky na životní prostředí a vybavení přírodních léčebných lázní a náležitosti odborného posudku o využitelnosti přírodních léčivých zdrojů a klimatických podmínek k léčebným účelům, přírodní minerální vody k výrobě přírodních minerálních vod a o stavu životního prostředí přírodních léčebných lázní (vyhláška o zdrojích a lázních).

3. Jak je patrné z názvu vyhlášky, přesahuje její obsah rámec zmocnění uvedeného v první větě odstavce 1; celý rozsah této vyhlášky je vymezen v § 46 odst. 1 písm. a) až h) lázeňského zákona. Rozsáhlý název vyhlášky odůvodňuje také v našich podmínkách u vyhlášek nepříliš často používanou zkratku názvu vyhlášky, uvedenou v závorce.

4. Podrobnosti v rozsahu zmocnění uvedeného v první větě odstavce 1 obsahuje část první uvedené vyhlášky, nadepsaná „Přírodní léčivé zdroje a zdroje přírodních minerálních vod“ (§ 1 až 7).

5. Druhá věta upozorňuje na to, že při výrobě balených přírodních minerálních vod a při nakládání s výrobkem ze zdroje přírodní minerální vody musí být postupováno podle zvláštních právních předpisů, pokud tento zákon nestanoví jinak. Jak vyplývá z odkazu pod čarou č. 4, jsou takovými zvláštními právními předpisy např. zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a vyhláška č. 292/1997 Sb., o požadavcích na zdravotní nezávadnost balených vod a o způsobu jejich úpravy, ve znění pozdějších předpisů.

6. Zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, obsahuje pouze rámcovou úpravu a odkazuje na četné předpisy Evropských společenství. Potravinu definuje jako látku určené ke spotřebě člověkem v nezměněném nebo upraveném stavu jako jídlo nebo nápoj [§ 2 písm. a)]. Provozovateli potravinářského podniku, který vyrábí potraviny nebo suroviny, ukládá povinnost, mimo jiné, získávat k výrobě balené přírodní minerální vody vodu jen z podzemních zdrojů vody.

7. Vyhláška č. 292/1997 Sb., o požadavcích na zdravotní nezávadnost balených vod a o způsobu jejich úpravy, ve znění pozdějších předpisů, byla s účinností od 1. května 2004 zrušena a nahrazena vyhláškou Ministerstva zdravotnictví č. 275/2004 Sb., o požadavcích na jakost a zdravotní nezávadnost balených vod a o způsobu jejich úpravy, ve znění pozdějších předpisů. Tato vyhláška v souladu s právem Evropských společenství stanoví, mimo jiné, mikrobiologické, chemické a fyzikální požadavky na balené přírodní minerální vody, když balenou přírodní minerální vodu definuje jako výrobek z přírodní minerální vody získané ze zdroje přírodní minerální vody, o kterém bylo vydáno osvědčení, popř. certifikát podle zvláštního právního předpisu (tzn. podle lázeňského zákona), nebo ze zdrojů uznaných odpovědným orgánem některého členského státu Evropské unie nebo některé země Evropského sdružení volného obchodu, jež jsou vyhlášovány v Úředním věstníku Evropské unie, nebo výrobek z přírodní minerální vody získané z přírodního léčivého zdroje, o kterém bylo vydáno osvědčení, pokud její vlastnosti umožňují použití jako potraviny.

8. Vyhláška dále stanoví obecné požadavky na balené vody, způsoby úpravy balených vod a požadavky na označování balených přírodních minerálních vod. Mikrobiologické, fyzikální a chemické požadavky na jakost balených přírodních minerálních vod stanoví příloha č. 1 vyhlášky.

9. Třetí věta upozorňuje na to, že ukazatele přírodního ozáření z vody stanoví zvláštní právní předpis, kterým je podle odkazu pod čarou č. 5 vyhláška č. 184/1997 Sb., o požadavcích na zajištění radiační ochrany. Tato vyhláška byla s účinností od 12. července 2002 zrušena a nahrazena vyhláškou č. 307/2002 Sb., o radiační ochraně, ve znění pozdějších předpisů. Poměrně rozsáhlá vyhláška v § 97, nadepsaném „Dodávaná voda“, pak pokud

jde o směnné hodnoty obsahu přírodních radionuklidů v balené vodě a ve vodě určené k veřejnému zásobování pitnou vodou, odkazuje na přílohu č. 10 vyhlášky. Ta stanoví, mimo jiné, směnné hodnoty objemových aktivit v dodávané vodě (tabulka č. 4), mezní hodnoty objemových aktivit, při jejichž překročení se nesmí voda dodávat (tabulka č. 5) a rozsah rozborů obsahu přírodních radionuklidů v dodávané vodě (tabulka č. 6) a uvádí i hodnoty týkající se balené přírodní minerální vody.

K odst. 2

10. Na území České republiky se nachází poměrně velké množství zdrojů minerálních vod, zřídelného plynu, rašelin, slatin nebo bahna. K účelům lázeňské péče však mohou být využívány pouze ty zdroje minerální vody, plynu nebo peloidu, o nichž je ministerstvem vydáno osvědčení, že jsou přírodním léčivým zdrojem podle ustanovení § 5 až 7 lázeňského zákona.

K odst. 3

11. V komentáři k odstavci 1 je uvedeno, jak je podle nyní platných právních předpisů definována balená přírodní minerální voda. Předpokladem pro využití zdroje přírodní minerální vody k výrobě balené přírodní minerální vody je vždy vydání osvědčení podle ustanovení § 5 až 7 lázeňského zákona. Osvědčení vydává ministerstvo.

§ 4

Právní povaha přírodního léčivého zdroje, zdroje přírodní minerální vody a výtěžků z nich

(1) Přírodní léčivý zdroj podle § 2 odst. 1 a zdroj přírodní minerální vody podle § 2 odst. 2 (dále jen „zdroj“) nejsou součástí ani příslušenstvím pozemků a nejsou předmětem vlastnictví.

(2) Výtěžek ze zdroje se stane předmětem vlastnictví, jakmile jej osoba, která má podle tohoto zákona povolení k využívání zdroje, odejme ze zdroje.

K § 4

1. Lázeňský zákon byl připravován a jako vládní návrh zákona projednáván přibližně ve stejné době, kdy byl připravován a projednáván v legislativním procesu také vládní návrh zákona, přijatého později jako zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon). Protože je zde dána zřejmá věcná souvislost, je pochopitelné to, co je uvedeno ve zvláštní části důvodové zprávy k § 4 návrhu lázeňského zákona, tedy že *„ustanovení vymezuje právní povahu přírodních léčivých zdrojů v souladu s právní povahou vod vymezenou ve vládním návrhu zákona o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon) předloženého vládou Parlamentu ČR“*.

K odst. 1

2. V prvním odstavci je zavedena legislativní zkratka „zdroj“, zahrnující jak přírodní léčivé zdroje, tedy přirozeně se vyskytující minerální vodu, plyn nebo peloid, tak i zdroje přírodní minerální vody.

3. O všech uvedených zdrojích zákon stanoví, že nejsou součástí ani příslušenstvím pozemku a nejsou předmětem vlastnictví. Jak naznačeno výše, jde o pojetí, které je v souladu s právní povahou vod vymezenou vodním zákonem.

4. Pro srovnání lze uvést, že podle ustanovení § 3 odst. 1 vodního zákona povrchové a podzemní vody nejsou předmětem vlastnictví a nejsou součástí ani příslušenstvím pozemku, na němž nebo pod nímž se vyskytují.

5. Ve srovnání s citovaným ustanovením vodního zákona je ustanovení § 4 odst. 1 lázeňského zákona širší, protože se netýká pouze vod, ale i plynu a peloidů, tedy rašelin, slatiny a bahna, samozřejmě za předpokladu, že jde o přírodní léčivé zdroje nebo o zdroje přírodní minerální vody, o kterých bylo ministerstvem vydáno odpovídající osvědčení.

6. Na tomto místě je třeba upozornit také na ustanovení § 4 odst. 2 vodního zákona, podle něhož na vody, které jsou podle zvláštního zákona (*tzn. podle horního zákona*) vyhrazenými nerosty, a na přírodní léčivé zdroje a zdroje přírodních minerálních vod, o nichž bylo vydáno osvědčení podle zvláštního zákona (*tzn. podle lázeňského zákona*), se vodní zákon vztahuje, jen pokud tak výslovně stanoví.

K odst. 2

7. Výtěžkem ze zdroje se rozumí z daného zdroje reálně odebraná minerální voda, plyn nebo peloid. To, co je jako výtěžek z daného zdroje reálně odebráno, se stává, resp. může být předmětem vlastnictví. V textu druhého odstavce je naznačeno, že se výtěžek stane předmětem vlastnictví té osoby, která má povolení k využívání daného zdroje, a to jakmile konkrétní výtěžek ze zdroje odejme.

8. Také zde lze poukázat na účelem obdobné ustanovení § 3 odst. 2 vodního zákona, podle něhož se za povrchové a podzemní vody nepovažují vody, které byly z těchto vod odebrány. To, mimo jiné, znamená, že vody, které byly z povrchových a podzemních vod odebrány, mohou být, resp. stávají se předmětem vlastnictví toho, kdo vody odebral.

HLAVA II VYUŽÍVÁNÍ ZDROJŮ

§ 5

Osvědčení o zdroji

(1) Osvědčení o tom, že zdroj minerální vody, plynu nebo peloidu (dále jen „předpokládáný zdroj“) je přírodním léčivým zdrojem nebo zdrojem přírodní minerální vody (dále jen „osvědčení“), vydá rozhodnutím ministerstvo, pokud ověří splnění požadavků na vlastnosti zdroje stanovaných tímto zákonem a vyhláškou ministerstva vydanou podle § 3 odst. 1 tohoto zákona, a to z vlastního podnětu, na návrh vlastníka pozemku, na němž nebo pod nímž se předpokládáný zdroj nachází, nebo na návrh obce, na jejímž území se předpokládáný zdroj nachází, anebo na návrh právnické nebo fyzické osoby, která hodlá předpokládáný zdroj využívat.